

[Boligministeren.]

blev lavet bestemmelser, som sikrer, at dette hul er stoppet. Man kunne da også i et interview i Politiken for nogle få dage siden læse, at hr. Leo Lemvig erklærede, at nu var hullet stoppet, og at lovforslaget og ændringsforslaget i øvrigt så ganske fornuftige ud.

Jeg skal gøre en enkelt bemærkning mere, og det er til hr. Johan Philipsen. Han rettede den opfordring til mig og til ministeriet, at vi, når nu loven var vedtaget, ville ofre særlig megen tid på at udforme cirkulærestemmelserne i et sådant sprog, at det var lettest muligt læseligt, og opfordrede til, at vi faktisk gik i gang med det samme. Jeg kan sige, at det er klart, for det er simpelt hen et ministeriums forpligtelse at prøve at få det skriftlige om en lov, der skal fungere, ud i en sådan form, at det både er læseligt og forståeligt for flest mulige af dem, der skal have det i hænderne. Det kan jeg sagtens give løfte om.

Jeg skal slutte i denne omgang med at sige, at det arbejde, der i udvalget er lagt i dette forslag, efter min bedømmelse er overordentlig stort. Henimod et par hundrede spørgsmål er besvaret af ministeriet, hvilket også indicerer, at ministeriet har måtte præstere et ganske overordentlig stort stykke baggrundsarbejde for at tilvejebringe det rigtige beslutningsgrundlag for både udvalgets medlemmer og for mig. Jeg skal takke for det arbejde, der er udført dér. Enhver i udvalget kan kun være tilfreds med at få denne service som grundlag for sine beslutninger.

Winnie Russell (S):

Også jeg har som hr. Niels Helveg Petersen noteret mig angrebene fra hver sin side af salen: Fra den ene side af salen går angrebene meget markant ud på, at vi med dette lovforslag har stoppet og standset enhver opdeling i ejerlejligheder, og fra den anden side siger man det stik modsatte, at nu kan markedet oversvømmes af ejerlejligheder. Sandheden ligger vel nok nogenlunde midt imellem de to yderpunkter, og det har i og for sig også været hensigten, idet vi jo lovgiver for hele befolkningen.

Man har sat spørgsmålstegn ved, hvor socialdemokratiets holdning var i denne sag. Den har været ganske klar. Den giver sig udtryk i de ændringsforslag, der ligger i dag, nemlig at vi ikke ønskede en udstykning af ejerlejligheder

der på bekostning af lejere. Vi ønskede så vidt muligt at stoppe spekulationerne, og vi ønskede at beskytte lejerne mod overgreb. Vi har i dette lovforslag fulgt denne holdning hele tiden. Hvis man virkelig læser det i sammenhæng og ser de ændringer, der er sket, er det jo ændringer til fordel for lejerne, og det er til fordel for den andelstanke, som vi prioriterer meget højt.

Vi har i socialdemokratiet den opfattelse, at ejerboligen som boligform i princippet må være en del af de valgmuligheder, der må være at finde på det danske boligmarked. Men det må være en fornuftig balance, selvfølgelig, og det giver dette lovforslag udtryk for.

Det er, ligesom om man i denne debat hele tiden glemmer, hvad lovforslaget i og for sig har ændret fra den tidligere ejerlejlighedslov. Man har ændret på kvalitetskravene, man har gjort loven mere hensigtsmæssig, man har ændret på tilbudspligten, man har fået 5 års reglen ind, man har forbudt salg på betingede skøder, man har forbudt salg af andelsboliger og udstykning til ejerlejligheder af andelsboliger, proceduren ved tilbudspligten er forenklet, tilbudsprisen til andelsboligforeninger er gået ned med 5 pct., sælgerprioriteterne er gået over til annuitetslån, væk fra serielån, kommunerne kan indtræde, og vi har fået boligsikring til pensionister. Der er flere ting, jeg ikke har remset op. Alt dette indeholder dette lovforslag, og det må ses som en helhed. Det gennemgående mål er at sikre lejerne både mod unødige moderniseringer, mod overgreb i form af spekulation og mod en for hurtig lejeforhøjelse på dette område.

Jeg tror, jeg kan sige som hr. Johan Philipsen, at selvfølgelig er alle dele i dette forslag ikke de vises sten – det kan det ikke være på så kompliceret et område som boligområdet – men dette er et virkelig seriøst forslag, som gør ret over for de mennesker, der bliver påvirket af det.

Hr. Kaj Hansen sagde meget rørende, da han citerede, hvad jeg havde sagt ved forhandlingen om miniboligforliget, at nu står jeg i den situation, at vi må ændre lovgivningen et år efter. Jeg har tit sagt fra denne talerstol, at jeg finder, at en politikers fornemste opgave er at følge de love op, man har været med til at vedtage. Jeg føler ikke, at jeg har tabt ansigt ved at være med til at ændre noget, som vi måtte erkende gav mulighed for misbrug. Og